Anul al 58-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 2 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 134 Miercuri 21 Mai 1941
12 Pagini

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

MITA

Desele condamnări de mituitori, potrivit legii care condamnă nu numai pe cel care primeşte, ci şi pe cel care dă „mită" unui slujbaş public, poate fi începutul înlăturării unui sistem adânc înrădăcinat şi în administraţia publică şi în spiritul solicitatorilor.

Poate unora dintre orăşenii cu stare să li se pară grave pedepsele aplicate în cazurile mărunte dela sate ori dela periferie; să nu uităm însă că în lumea celor necăjiţi cele câteva sute de lei cari sunt în joc, sunt o sumă importantă dacă ele se dau, ori se cer, la cea dintâi împrejurare când cetăţeanul vine în contact cu reprezentanţii autorităţilor.

Dar de aci, dela cazurile mici, trebue să pornească opera de curăţire a unor moravuri de a căror dispariţie depinde bunul mers al treburiilor publice.

Ştim cu toţii ce a însemnat în trecutul administraţiei noastre de stat sistemul mitei şi credem că nu este cetăţean care să nu se fi isbit de această practică, deseori mai puternică decât era legea. Dacă până ieri scăpau de sub rigorile legii, marii mituiţi şi mituitori, nu trebue să credem însă că lucrurile vor merge admirabil, numai prin sancţionarea celor cari oferă bani slujbaşilor, pentru un serviciu legalmente datorit. Trebue ca autoritatea superioară să insufle subalternilor nu numai cinstea de a refuza net orice ispită mituitoare, dar şi conştiinciozitatea de a rezolvi repede şi drept toate cererile ce se prezintă biurourilor lor, pentru ca astfel cetăţenii să nu se mai gândească la posibilitatea ca, prin bani, să obţină urgenţa ori soluţia favorabilă cazurilor lor speciale.

Generalizată pretutindeni, sus şi jos, legea privitoare la stârpirea acestei pecingini trebue să fie completată prin stricta ei aplicare, prin sancţionarea echivalentă pe care justiţia trebue să o aplice potrivit gravităţii împrejurărilor.

Pentru distrugerea acestei racile care a încurcat atât de mult în trecut nu numai viaţa economică a ţării, dar viaţa simplă, cotidiană, a oricărui locuitor, magistratura are nu numai rolul de a aplica oricui pedeapsa cuvenită, dar şi misiunea educatoare exemplificatoare depe urma cărora vor suferi azi mituitorii ori mituiţii, dar mâine se va împrăştia atmosfera înăbuşitoare care a înconjurat mereu biurocraţia românească şi obiceiurile ei orientale.

In ritmul civilizaţiei şi al progresului nu putem merge fără această profilaxie severă dar absolut necesară şi trebue ca cercetătorii de mâine, ai moravurilor din trecut, să citească miraţi şi uluiţi elogiul faptul că un fost ministru al justiţiei, defunct, om care a fost inteligent şi valid, care a ocupat cele mai înalte dregătorii în stat, îşi justifică în testamentul său averea lăsată, evocând generozitatea unui „mare binefăcător".

Exemplele trebue să pornească de sus şi toţi, dela umilul agent de percepţie până la cel mai mare demnitar, trebue să înţeleagă că salariaţii publici, plătiţi din sacrificiile tuturora, nu se pot bucura de „binefacerile" particularilor, indiferent de formă, indiferent de titlul sub care s'ar manifesta „generozitatea", generozitate care trebue îndreptată esclusiv spre lumea celor infirmi, bolnavi, ori a celor ce nu-şi mai pot câştiga pâinea de toate zilele.

Săptămâna internaţională

Un eveniment care ar fi putut lăsa impresiunea că va fi izvorul unor incidente sau consecinţe cu totul neaşteptate — zborul d-lui Hess în Anglia — a dat începutului săptămânei expirate un caracter de senzaţional. Totuşi, cum din primul moment comunicatele oficiale şi atitudinea presei din Berlin au redus proporţiile evenimentului la un caz izolat şi aparţinând mai mult domeniului patologic şi cum până în momentul de faţă cel puţin, n'a ajuns la cunoştinţa noastră nici un fel de declaraţiune a d-lui Hess care să fi adus vreo altă lămurire asupra acţiunei sale, se poate spune că evenimentele, de cu totul alt ordin petrecute în cursul săptămânei precedente, au depăşit şi prin importanţa lor şi prin urmările lor posibile „cazul Hess". Fireşte, în cuprinsul fruntariilor britanice s'a dat acestui „caz" o interpretare diferită, dar aceasta — spune Berlinul — se datoreşte intereselor speciale ale propagandei britanice.

Lăsând deci viitorului deslușirea acestui fapt să trecem la realităţile politice care au dominat săptămâna expirată.

Două evenimente consecutive şi consecvente trebuesc relevate în primul rând: acordul principial franco-german, rezultat al negocierilor urmate de amiralul Darlan şi întrevederei dintre acesta şi Fuehrer — acord care nu este încă complect şi definitiv dar pe cale de a deveni — şi atitudinea Statelor Unite — aliată din ce în ce mai activă a Angliei — faţă de Franţa.

Franţa, care deţine mandatul asupra Siriei, a socotit că nu depăşeşte condiţiile stricte ale armistiţiului, permiţând aviaţiei germane să utilizeze, în tranzitul lor, aerodromurile siriene ca simple escale. Marea Britanie a considerat această interpretare ca abuzivă şi agresivă şi a şi reacţionat bombardând câmpurile de aviaţie siriene şi făcând victime printre francezi. Mai mult Marea Britanie tăgăduеşte Franţei chiar dreptul de mandatar întrucât acest drept i-a fost acordat de Societatea Naţiunilor şi Franţa a încetat, din propia ei voinţă, de a mai face parte din acest organism internaţional.

Pe de altă parte Statele Unite au luat imediat poziţie şi printr'o comunicare a Casei Albe a făcut să se ştie la Vichy că se dezaprobă atitudinea Franţei şi că discursul rostit la postul de radio francez de mareşalul Pétain este interpretat în sensul că Franţa ar fi hotărâtă să pue forţele şi posibilităţile ei coloniale la dispoziţia Germaniei.

Mareşalul Pétain, vorbind la radio, n'a dat preciziuni asupra acordului, în pregătire, între Franţa şi Germania. După ce a recunoscut că întrevederea dintre Fuehrer şi amiralul Darlan a avut loc cu aprobarea sa de principiu, a adăugat că această nouă întrevedere va da Franţei putinţa „să facă lumină în calea viitorului şi să continue convorbirile începute". Mareşalul Pétain subliniând importanţa istorică a momentului de faţă şi-a încheiat scurta sa cuvântare cu următoarele cuvinte: „Azi nu mai poate fi vorba decât să mă urmaţi pe căile onoarei şi ale interesului naţional".

Intre timp încordarea raporturilor franco-americane a fost accentuată de tonul adoptat de presa celor două ţări, deşi o explicaţie oficială franceză, a arătat că guvernul din Vichy socoteşte că n'a depăşit cu nimic drepturile sale şi ale legei internaţionale permiţând câtorva avioane germane în zbor deasupra teritoriului sirian, să aterizeze pentru câteva ore, luând în acelaş timp toate măsurile ca această aterisare să fie cât mai scurtă. Conflictul franco-american s'a accentuat, postul de radio francez a transmis o comunicare foarte vehementă a agenţiei Ofi (fostă Havas) iar după o ştire a agenţiei italiene Stefani, ambasadorul Statelor Unite, la Vichy, care a avut o întrevedere cu mareşalul Pétain după cum şi ambasadorul francez la Washington a avut o întrevedere cu d. Cordell Hull, ar fi fost rechemat.

Scriem aceste rânduri fără a putea trage nici o concluzie întru cât conflictul, ale cărui tensiune şi seriositate nu pot fi contestate, este în plină desfăşurare şi fiecare oră poate aduce o nouă ştire, un nou eveniment.

D. Roosevelt a refuzat să facă precizări, cu prilejul ultimei conferinţe de presă, asupra mesajului său către poporul francez care — a spus d. Henry Haye, ambasadorul Franţei la Washington — „e duşman al oricărei dizidenţe şi e încrezător în marele patriotism şi marea înţelepciune a mareşalului Pétain".

Pe de altă parte în capitalele Axei, tensiunea franco-americană este urmărită cu toată atenţiunea şi mai ales la Berlin unde preliminările accordului franco-german sunt considerate cu optimism.

D. Roosevelt a amânat pentru ziua de 27 Mai discursul pe care trebuia să-l rostească săptămâna expirată.

Intre timp politica de sprijinire a Angliei se accentuiază pe un ritm accelerat concomitent cu o afirmare verbală a acestei politici din ce în ce mai categorică. Astfel se comunică un pasaj dintr'o cuvântare a d-lui James Roosevelt fiul preşedintelui Statelor Unite, care ar fi spus la Cairo că Statele Unite „practic se află în război cu Germania". In acelaş timp d. Knox ar fi spus că forţele americane „nu aşteaptă decât ordinul de pornire".

Dacă la aceste declaraţiuni adăugăm acelea făcute de d. Sumner Welles la banchetul oferit la New-York în cinstea şefului Statelor din America latină şi anume că: „popoarele Americei vor şti să se opună tutulor puterilor cari aspiră la dominarea lumii şi

(Continuare in pag. 2-a)

ADUNAREA GENERALĂ A AŞEZĂMINTELOR M. SALE REGINA MAMĂ ELENA

M. S. Regina Mamă Elena înconjurată de asistenţă
(Reportajul în corpul ziarului)

TEXTUL TRATATULUI DE GARANŢIE ŞI COLABORARE ITALO-CROAT

Roma, 18 (Rador). — Iată textul tratatului de garanţie şi colaborare italo-croat:

Guvernul italian şi guvernul croat considerând că acordul de delimitare a frontierelor comune a creat între Italia şi Croaţia o bază sigură pentru o strânsă şi reciprocă colaborare;

Considerând că regatul croat face parte din noua ordine europeană şi că Italia înţelege să favorizeze prin toate mijloacele dezvoltarea lui politică şi progresarea lui;

Dorind a stabili legături de amiciţie, o strânsă colaborare şi să asigure prosperitatea celor două popoare, au convenit următoarele:

Art. 1. — Italia asumă garantarea independenţei politice a Regatului Croat precum şi integritatea sa teritorială, în frontierele delimitate de acord între cele două state interesate.

Art. 2. — Guvernul Croat nu va lua nici un fel de angajament internaţional ce ar fi incompatibil cu garanţia stabilită prin articolul precedent.

Art. 3. — Guvernul Croat va beneficia de colaborarea forţelor armate italiene, în ceea ce priveşte organizarea şi instrucţia technică a forţelor sale armate precum şi pregătirea amenajamentelor militare în teritoriul croat, pretutindeni unde aceasta va fi necesar, în vederea unei durabile colaborări.

Art. 4. — Guvernul italian şi guvernul croat se angajează, imediat ce economia croată va fi consolidată, să întreţină legături vamale şi monetare foarte strânse. In acest scop cele două guverne constituesc o comisiune permanentă în vederea studierei şi executărei celor de mai sus.

Art. 5. — Guvernul italian şi guvernul croat se angajează să închee cât mai repede acorduri speciale cu privire la traficurile de cale ferată şi maritime, precum şi pentru reglementarea regimului supuşilor italieni în teritoriul croat şi vice-versa, a legăturilor culturale şi juridice dintre cele două ţări, şi a reglementărei domeniilor altor materii de interes comun.

Art. 6. — Acest tratat intră în vigoare în ziua semnărei lui, având o durată de 25 ani.

(ss) MUSSOLINI
(ss) PAVELICI

Protocol final: In momentul semnărei tratatului de garanţie şi colaborare italo-croat încheiat astăzi, plenipotenţiarii subsemnaţi, referindu-se la articolul 5 din suszisul tratat, fac următoarea declaraţiune:

Până la stipularea noilor acorduri, tratatele, convenţiunile şi acordurile încheiate între Regatul Italiei şi Regatul Iugoslaviei, vor fi menţinute în vigoare între Regatul Italiei şi Regatul Croaţiei, în măsura aplicărei lor.

(ss) MUSSOLINI
(ss) PAVELICI

Comunicatul oficial asupra tratatului

Roma, 18 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:*

Comunicatul oficial relativ la tratatul italo-croat subliniază, între altele, faptul că Italia este deosebit de mulţumită de convenţiile încheiate, deoarce aceste convenţii ţin seama în felul cel mai potrivit şi mai drept de interesele celor două puteri contractante şi reglează toate problemele Adriaticei, care atâta vreme au dat naştere la lupte şi polemici şi au avut o influenţă atât de adâncă asupra istoriei trecute şi prezente a Italiei.

Comunicatul adaugă că cine cunoaşte originile războiului mondial ştie că în 1915 Italia a intrat în război contra puterilor centrale în primul rând pentru a pune capăt odată pentru totdeauna inferiorităţii morale, politice şi militare a Italiei, căci Adriatica şi toate insulele care făcuseră parte odnioară din Republica Veneţiei se aflau în mâinile unor state străine. Această situaţie era de natură să constitue o ameninţare pentru securitatea şi pacea Italiei.

Tratatul italo-croat — spune mai departe comunicatul — rezolvă problema prin încorporarea la teritoriul italian a unei părţi considerabile din această coastă.

Dar în primul rând fascismul, născut în parte din dificultăţile cărora Italia trebuia să le facă faţă în Adriatica după marele război, este îndreptăţit să se felicite de acest rezultat al politicei italiene.

Comunicatul aminteşte apoi discuţiile infinite şi penibile, cu rezultatele lor, care au avut loc în 1919, la conferinţa din Paris, şi care au dat naştere unei situaţii de aşa natură, încât Italia, deşi câştigase războiul, pierdea Adriatica şi toate avantagiile pe care i le recunoscuseră aliatele sale Anglia şi Franţa.

Italia este fericită — spune în concluzie comunicatul — că odată cu realizarea aspiraţiilor ei asupra Adriaticei suut satisfăcute şi interesele legitime ale noului stat croat, care, situat în sfera de influenţă a Italiei, găseşte o ieşire spre Adriatica şi spre Mediterana. Coroana Croaţiei, oferită Ducelui de Spoleto, reprezintă o bază sigură pentru amiciţia dintre Italia şi Croaţia, care au exprimat prin acest gest plin de semnificaţie politică şi morală voinţa lor de a trăi alături, apărând în comun securitatea şi pacea Peninsulei Balcanice şi a ţărmurilor Adriaticei şi colaborând la desvoltarea politică, economică şi socială a popoarelor lor.

95 % din argentinieni nu doresc vre-un amestec in conflictul european

Buenos Aires, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

Revista săptămânală „Critero" publică un articol al preotului Francheschi, unul din cei mai buni cunoscători ai tuturor păturilor sociale ale Argentinei.

Autorul constată că 95 la sută din argentineni nu doresc vreun amestec în conflictul european. Toate sforţările Statelor Unite de a schimba atitudinea de neutralitate a Americii de Sud nu au avut succes.

Panamerica nu este decât o lozincă goală, vagă, care nu ar putea justifica părăsirea neutralităţii.

Ziarul „Daily Express" cere ca aviaţia engleză să bombardeze Parisul

Berlin, 18 (Rador). — Parisul şi alte regiuni ale Franţei, cruţate până acum de aviaţia britanică, vor trebui să fie bombardate imediat în cazul când guvernul din Vichy ar apăsa cu toată greutatea lui în balanţă în favoarea Germaniei naţional-socialiste.

Această cerere imperativă, formulată de ziarul „Daily Express", pune capăt definitiv — după cum constată presa germană — tuturor încercărilor ce se fac la Londra de luni de zile pentru a dovedi lumii că aviaţia engleză nu atacă populaţia franceză.

Ziarul berlinez „Montag" declară, cu privire la această cerere a lui „Daily Express" că Londra vrea să se întoarcă acum la metodele desgustătoare pe care le-a practicat la Dakar.

„Parisul — închee „Montag"— a fost cruţat de bombele germane; iată acum că un ziar englez cere ca acelaş Paris să fie distrus de bombele engleze, pentru simplul motiv că domnii dela Londra şi Washington sunt dezamăgiţi de atitudinea luată de guvernul francez".

Principele Aimone di Savoia d'Aosta a fost desemnat Rege al Croaţiei

Roma, 18 (Rador). — Duminică dimineaţa, la ora 9 şi 30, poglavnicul dr. Ante Pavelici a sosit la Roma, în gara Ostiense.

❖

Roma, 18 (Rador). — La coborirea din tren a d-lui Ante Pavelici se aflau pe peron, în aşteptarea sa, Ducele şi contele Ciano, ministrul afacerilor străine.

Ducele s'a întreţinut în mod cordial cu d. Pavelici şi membrii delegaţiei croate, care i-au fost prezentaţi de poglavnik.

O mare mulţime se adunase din primele ore ale dimineţii în faţa gării, care era împodobită cu drapele italiene şi croate. Mulţimea a aclamat îndelung, la ieşirea din gară, pe Duce, pe contele Ciano şi misiunea croată, în timp ce muzica intona imnul celor două ţări.

Ducele a trecut apoi în revistă împreună cu d. Pavelici, un detaşament de oncare.

Printre personalităţile prezente, era şi însărcinatul cu afaceri al Germaniei, prinţul Bismark, reprezentantul Japoniei şi cei ai celorlalte ţări care au aderat la pactul tripartit.

✱

Roma, 18 (Rador). — La ora 10 şi 30, doi maeştri de ceremonii ai Curţii au sosit la Villa Madama spre a însoţi pe membrii misiunii croate la Palatul Quirinal, unde ei vor oferi Regelui-Impărat coroana Croaţiei.

In primul Landou iau loc d. Pavelici, cu şeful de ceremonii al curţii şi apoi urmează alte 19 trăsuri de gală în care se află reprezentanţii guvernului, ai partidului, ai Bisericii şi ţărani croaţi.

Pe intregul parcurs, mulţimea aclamă cortegiul.

Solemnitatea dela Quirinal

Roma, 18 (Rador). — *La sosirea lor la Quirinal, delegaţii croaţi şi invitaţii sunt primiţi de maeştrii de ceremonii, la picioarele scării, dealungul căreia sunt*

REGELE-IMPARAT VICTOR EMANUEL III

înşiraţi cuirasieri în mare ţinută.

Dr. Ante Pavelici şi delegaţia sunt introduşi în sala tronului de marele maestru al ceremoniilor.

Aci se desfăşoară ceremonia în care coroana Croaţiei este oferită Regelui-Impărat care o va atribui unui principe al casei de Savoia. Insemnătatea evenimentului istoric este înţeleasă de toţi cei prezenţi: un nou rege va fi numit.

La dreapta tronului se află ambasadorii şi miniştrii ţărilor cari au semnat pactul tripartit, membrii guvernului şi funcţionarii superiori ai statului, la stânga, nobilimea şi ziariştii italieni şi străini.

La 11 şi 25, Suveranul, în ţinută de prim mareşal al imperiului, pătrunde în sală, insoţit de Duce, în uniforma fascistă.

In jurul Regelui-Impărat, Ducele, principele de Piemont, contele de Turin şi ducele de Pistoia iau locurile lor, la dreapta; la stânga stau ducii de Spoleto, de Genua şi de Ancona.

Dr. Pavelici se apropie de tron spre a aduce omagiul său Suveranului. Apoi, el citeşte adresa prin care cere Regelui-Impărat să indice un principe de Savoia, care să poarte coroana Croaţiei.

Regele-Impărat îşi exprimă satisfacţia şi se declară fericit că poporul croat va putea colabora cu Italia. El îşi exprimă deasemeni speranţa că, în noua ordine europeană, se va putea realiza o renaştere a naţiunii croate în orbita civilizaţiei romane.

DESEMNAREA NOULUI REGE

„Italia este, din toată inima, alături de nobila Dv. naţiune— declară Suveranul — şi desemnez pe nepotul Meu mult iubit, Aimone di Savoia-Aosta, Duce de Spoleto, ca Rege al Croaţiei independente".

Ducele înaintează şi primeşte omagiul delegaţiei croate, pe care d. Pavelici i-o prezintă.

Delegaţia aduce apoi omagii Regelui-Impărat şi Ducelui.

Delegaţia părăseşte apoi sala tronului iar d. Pavelici se întreţine cu Suveranul şi cu ducele de Spoleto. După o scurtă convorbire cu Ducele, d. Pavelici părăseşte la rândul său, sala tronului. In marea sală alăturată, sala „bătăliilor", delegaţia croată, aduce omagiul ei ducesei de Spoleto, noua regină a Croaţiei.

Regele-Impărat rămâne în sala tronului unde are o convorbire amicală cu Ducele.

Mulţimea, adunată în faţa Quirinalului, aclamă eşirea delegaţiei croate, care pleacă la Pantheon, spre a depune flori pe mormintele regilor italieni.

Noul rege va pleca la Zagreb spre a fi incoronat

Roma, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite următoarele:

Noul Rege al Croaţiei va pleca în curând la Zagreb pentru a fi incoronat.

El este de pe acum considerat totuşi ca Rege al Croaţiei.

Poziţia sa de monarh al statului croat s'a reliefat la terminarea ceremoniilor ce au avut loc la Quirinal. Acolo, când membrii Curţei au părăsit sala tronului, principele moştenitor al Italiei, a cedat locul său noului monarh, imediat după Regele-Impărat Victor Emanuel al III-lea.

SCHIMBĂRI IN GUVERNUL SPANIOL

Madrid, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

Generalul Franco a semnat un decret prin care subsecretarul de stat al presei şi propagandei, d. Tovar, directorul general al presei, d. Ereilla, precum şi guvernatorul civil din Alicante, d. Ribilla, au fost destituiţi din funcţiunile lor.

Guvernator civil la Alicante a fost numit d. Luis Gonzales Vincen.

Se crede că vor urma şi alte schimbări şi că se va creia un minister al presei şi propagandei.

Restabilirea relaţiilor diplomatice dintre Rusia şi Irak

Ankara, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Tass" anunţă:

La 16 Mai au fost schimbate la Ankara, între d. Vinogradov, ambasadorul Uniunii Sovietelor şi ministrul Irakului, d. Gailani, notele privitoare la restabilirea relaţiilor diplomatice, comerciale şi consulare între URSS şi Irak.

DECRET-LEGE
PENTRU COMPLETAREA LEGII PENTRU SUSPENDAREA UNOR PEDEPSE PRONUNŢATE DE INSTANŢELE CIVILE ŞI MILITARE

D. general Antonescu, Conducătorul statului, a dat următorul decret-lege:

ART. 1. — Condamnatul care beneficiază de suspendarea executării pedepsei, acordată prin decretul-lege din 19 Aprilie 1941, este obligat:

1) Să nu părăsească fără încuviinţarea autorităţii poliţieneşti a locului, localitatea unde îşi are domiciliul;

2) Să se prezinte de două ori pe lună la autoritatea poliţienească a locului, în ziua şi ora fixată de autoritate.

ART. 2. — Suspendarea executării pedepsei încetează, dacă condamnatul încalcă obligaţiunile puse de art. precedent.

Deasemeni suspendarea executării pedepsei încetează, dacă condamnatul ia o atitudine ce ar putea fi socotită potrivnică ordinei existente în stat, chiar dacă faptele de el săvârşite nu întrunesc elementele unei infracţiuni pedepsite de lege.

ART. 3. — Tribunalul locului domiciliului condamnatului, este competinte să se pronunţe asupra încetării suspendării executării pedepsei.

Autoritatea poliţienească, constatând că acel căruia executarea pedepsei i-a fost suspendată, se găseşte în una din situaţiunile care, potrivit acestei legi, atrag încetarea suspendării executării pedepsei, îl va trimite împreună cu actele încheiate procurorului tribunalului, care dacă va găsi că faptul este de natură a atrage suspendarea, va sesiza tribunalul.

Tribunalul, după ascultarea condamnatului, va hotărî în Camera de consiliu, în chiar ziua când a fost sesizat. Hotărîrea tribunalului este executorie; împotriva ei nu este deschisă nici o cale de atac ordinară sau extraordinară.

Atât parchetul cât şi tribunalul vor ţine seama de motivele cari au prilejuit încălcarea de către condamnat a obligaţiilor puse de art. 1 din această lege.

INSULA CIPRU

Vechiul cartier Larnaca